

Et Scenebillede fra Kongen af Bokondos Hof i det afrikanske Skuespil „Frihed“. Der var en saadan Farvernes Leg og Skønhed i Scenen, at Bifaldet brusede mod den.

Afrika i Det Kgl.

Moralsk Oprustnings tredie sceniske Indsats
i København

I Gaar opførtes — baade Eftermid-dag og Aften — den tredie af de Forestillinger, Moralsk Oprustnings sceniske Mission gæster Danmark med — det afrikanske Skuespil „Fri-hed“ med Undertitlen „Drama om det moderne Afrika“. Stykket er skrevet af en Afrikamer, spilles af Mænd og Kvinder fra forskellige Døle af Afrika og afsluttedes med Afsyngelse af Afrikas Nationalsang paa Bantu-Sproget.

De tre Forestillinger, som Moralsk Oprustning har opført, er jo i første Række tænkt som Forkyndelse. Men „Frihed“, virker i særlig Grad paa denne Maade, fordi den fortæller om, hvordan først Statsministeren Adamu er blevet moralsk nyindstillet i Caux og derefter gennem sin Forkyndelse udvirker, at en Række andre Mennesker i hans Land bliver Tilhængere af de fire Absolutter — saaledes at der bliver Fred i Hjem-mene, Fred i det politiske Liv og Fred mellem alle Mennesker fra Kongen og ned til den jævneste Un-dersaat.

Men selv om „Frihed“ er den i ydre Handling mindst bevægede af de tre Forestillinger, er den af stor scenisk Virkning for en dansk Tilskuer. Scenebillederne lyser af afrikansk Farveglæde og Skønhedssans — det gælder både Scenen fra Kon-gens Bolig og Torvescenen. Den første af disse Scener var med sine Farver saa smuk, at et stærkt Bi-fald uvilkårligt brusede mod den, da Tæppet gled op. Og sjældent ser man noget mere rytmeligt og ynde-præget end de Bevægelser, hvormed Kongen af Bokondo hilste og dirigerede med sin hvide Fjervifte, — og det skønt samme Konge var en stor, en tung og svær Mand. Det var stort Spil af ganske egen Værdig-hed, som kunde fortælle en Euro-pæer adskilligt om Afrika. Men ogsaa de andres; ikke mindst Kvinder-nes, Spil var virkningsfuldt. For en Bedømmer, der er ukendt med afrikansk Spille- og Væremaade, er det selvfølgeligt vanskeligt at vide, hvad der i Spillet var villet Kunst, og

hvaad der blot var naturligt Smil og en Ordenes og Hændernes Bevæge-lighed hos Mennesker af blodere og mere levende Rytme, end den i Europa og USA sædvanlige. Men virkningsfuldt var det og noget nyt for danske Tilskuere, — et Spil, som rummede megen Skønhed udoever, hvad det rummede af Tanker. Det hilstes da ogsaa med et usædvanlig stærkt Bifald — det var tydeligt, at de afrikanske Skuespillerne havde evnet at tale baade til Hjerterne og til Skønhedsglæden.

Den afsluttende afrikanske Sang, som paahørtes staaende, var baaret af en overmaade smuk Melodi. Sproget, Bantu-Sproget, var der vist kun faa, der forstod. Men hvor kunde Koret synge den og sætte et klang-fuldt og lydefrit Punktum for den smukke afrikanske Forestilling! -g

Verdensmission i Mindelunden

Moralsk Oprustnings Verdensmis-sion paa 362 Mænd og Kvinder fra 32 Nationer besøgte alle i Gaar Min-delunden i Ryparken.

En Krans fra Frank Buchman og Moralsk Oprustnings Verdensstyrke blev lagt ved Mindestenen af Admi-ral Sir Edward Cochrane fra den britiske kongelige Flaade.

De kæmpede med militære Vaaben for Danmarks Frihed, men ogsaa for Frihed udoever Danmarks Grænser, sagde Kommandør Kai Hammerich. De, som ligger her, fik aldrig Lejlighed til efter Krigen at leve paa en ny Maade, men vi, som blev ladt tilbage, har faaet en ny Arv at løfte. Vor Arv er at kæmpe for Frihed for hele Verden med aandelige Vaaben i dybt og ærligt Fæl-lesskab med hinanden og under Guds Førelse og med total Forpligtelse.

DENMARK — Copenhagen

"Dagens Nyheder" December 12th, 1955

The scenes of "Freedom" scintillate with joy and colour and a sense of beauty — this is true both of the scene in the king's palace and the market place. The first was so beautiful in its colours that a great applause broke out spontaneously when the curtain went up. Seldom has there been anything more rythmical and graceful than the movements with which the King of Bokondo greeted and directed his subjects with his white feather. It was great playing of unique value which could teach a European much about Africa. It was greeted with unusually great applause. It was clear the African players knew how to speak to the heart.